

عنوان مقاله:

پدیدارنگاری ارتباطات میان فردی مابین اخلاق، در تزییع استعدادهای سازمان

محل انتشار:

فصلنامه اخلاق در علوم و فناوری، دوره 15، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

داوود خانی

محمد مهرآیین

علی شیرازی

علیرضا پویا

خلاصه مقاله:

زمینه: ارزش‌های اخلاقی به عنوان زیرمجموعه‌ای از فرهنگ سازمان، تاثیر متقابل چند بُعدی بر روابط رسمی و غیر رسمی و کنترل رفتاری اعضای آن دارد. ارزیابی تاثیر جنبه‌هایی از روابط و تعاملات میان فردی در سازمان‌ها که به مثابه کژکارکردهای اخلاقی، عامل تزییع استعدادهای سازمان شمرده می‌شوند موضوع پژوهش حاضر است. روش: مطالعه حاضر پژوهشی کیفی با استراتژی پدیدارنگاری است. جامعه آماری مجموعه کارکنان پیمانی یا رسمی ارگان‌های دولتی استان خراسان شمالی است که «تجربه تزییع استعدادها و مهارت‌ها» را در خود، همکاران، یا منابع انسانی زیرمجموعه خود داشته‌اند. تعداد 20 نمونه به شیوه غیرتصادفی و هدفمند از میان 17 ارگان دولتی انتخاب شده و از مصاحبه نیمه‌ساختاریافته برای جمع‌آوری داده‌ها استفاده شد. تحلیل داده‌ها در سه گام کدگذاری باز، محوری، و گزینشی صورت گرفته و فضای نتیجه بر آن اساس ارائه شد. یافته‌ها: پس از تلخیص، تقلیل، و کدبندی داده‌ها تعداد 11 کانون توجه (افق درونی) در حوزه کژکارکردهای برون‌نگر اخلاق در قالب 4 زمینه ارتباطی میان فردی (افق بیرونی) حاصل شد. تلفیق افق‌های بیرونی و درونی به ایجاد 21 طبقه توصیفی انجامید. نتیجه‌گیری: نتایج نشان داد «مدیران و سطوح بالاتر سازمان» با تعاملات ناکارآمد خود در قالب «بی‌تفاوتی و عدم حمایت از ایده‌پردازی» و «عدم مشارکت طلبی افراد» بیش‌ترین نقش را در تزییع استعدادهای سازمان ایفا می‌کنند. کژکارکردهای ارتباطی «افراد مستعد با مدیران» در اولویت بعد قرار گرفت.

کلمات کلیدی:

Ethical dysfunction, Interpersonal communication, Waste of talents, کژکارکردهای اخلاقی،

ارتباطات میان فردی، تزییع استعدادها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1144208>

